

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

18.4.2012

B7-0215/2012

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniami Rady i Komisji

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie bezpieczeństwa prawnego inwestycji europejskich poza Unią Europejską
(2012/2619(RSP))

Izaskun Bilbao Barandica
w imieniu grupy politycznej ALDE

B7-0215/2012

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie bezpieczeństwa prawnego inwestycji europejskich poza Unią Europejską (2012/2619(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z 6 kwietnia 2011 r. w sprawie przyszłej europejskiej polityki inwestycji międzynarodowych (2010/2203(INI)),
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2010 r. w sprawie stosunków handlowych Unii Europejskiej z Ameryką Łacińską (2010/2026(INI)),
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie barier w handlu i inwestycjach (2011/2115 (INI)),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia ustanawiającego przepisy przejściowe w zakresie dwustronnych umów inwestycyjnych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi (rozporządzenie o prawach nabytych) COM(2010)344 final,
- uwzględniając komunikat Komisji Europejskiej z dnia 7 lipca 2010 r. pt. „W kierunku kompleksowej europejskiej polityki dotyczącej inwestycji międzynarodowych” (COM(2010) 343 final).
- uwzględniając rezolucję EUROLAT z 19 maja 2011 r. w sprawie perspektyw dotyczących stosunków handlowych między Unią Europejską a Ameryką Łacińską,
- uwzględniając wspólne oświadczenie WTO z 30 marca 2012 r. w sprawie argentyńskiej polityki i praktyki ograniczania importu,
- uwzględniając oświadczenia grupy G20 z Waszyngtonu (15 listopada 2008 r.), Londynu (2 kwietnia 2009 r.), Pittsburgha (25 września 2009 r.), Toronto (26 czerwca 2010 r.), Seulu (12 listopada 2010 r.) i Cannes (4 listopada 2011 r.), w których zobowiązano się do zwalczania protekcjonizmu,
- uwzględniając dwustronną umowę inwestycyjną między Hiszpanią i Argentyną,
- uwzględniając negocjacje dotyczące międzyregionalnego układu o stowarzyszeniu między UE i Mercosurem, w szczególności umowy o wolnym handlu,
- uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że w świetle Traktatu z Lizbony bezpośrednie inwestycje zagraniczne

(BIZ) są wyłączną kompetencją UE, o czym mowa w art. 3 ust. 1 lit. e), art. 206 i 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE);

- B. mając na uwadze, że Unia zaczęła wykonywać tę kompetencję, prowadząc bieżące negocjacje dotyczące umów inwestycyjnych z Indiami, Singapurem i Kanadą oraz przedstawiając wnioski o udzielenie mandatów do negocjacji z Marokiem, Tunezją, Jordanią i Egiptem;
- C. mając na uwadze, że obecnie nie obowiązuje żadna umowa inwestycyjna między UE i MERCOSUREM czy Argentyną, zaś Komisja nie przedstawiła wniosków o mandaty negocjacyjne w sprawie inwestycji w negocjacjach UE i MERCOSURU dotyczących wolnego handlu;
- D. mając na uwadze, że inwestycje unijne w Argentynie podlegają ochronie na mocy dwustronnych umów zawartych w odpowiednich przypadkach przez państwa członkowskie oraz że obecnie 18 państw członkowskich UE ma obowiązujące umowy z Argentyną;
- E. mając na uwadze, że Republika Argentyny, która jest członkiem MERCOSURU, występuje obecnie jako strona w procesie negocjacji dotyczącym układu o stowarzyszeniu z UE, którego jednym z głównych celów jest stopniowa i wzajemna liberalizacja handlu i inwestycji;
- F. mając na uwadze, że mimo tych negocjacji Komisja odnotowała w swoich sprawozdaniach na temat barier dla handlu i inwestycji, że Argentyna przyjęła szereg protekcjonistycznych środków, które spowodowały zepsucie gospodarczego klimatu dla inwestorów unijnych w Argentynie;
- G. mając na uwadze, że jako członek G20 Argentyna zobowiązała się na każdym szczytów G20 do zwalczania protekcjonizmu i otwarcia rynków na handel i inwestycje;
- H. mając na uwadze, że w ostatnich miesiącach YPF-Repsol stała się celem umyślnej nagonki publicznej, a w dniu 16 kwietnia 2012 r. argentyński rząd ogłosił, że zamierza znacjonalizować 51% spółki, co wywołało gwałtowny spadek ceny jej akcji i w konsekwencji zaszkodziło udziałowcom spółki i spółkom z nią powiązanym;
- I. mając na uwadze, że przedsiębiorstwa europejskie mogą spotkać się z podobnymi działaniami ze strony władz argentyńskich;
- J. mając na uwadze, że rzeczonemu oświadczeniu towarzyszyło natychmiastowe przejście głównej siedziby spółki przez służby federalnego rządu Argentyny, co zmusiło praworządny zarząd i wyznaczony personel tej spółki do opuszczenia jej terenu;
- K. mając na uwadze, że przed wydaniem przedmiotowego oświadczenia rząd hiszpański i YPF-Repsol próbowały znaleźć rozwiązanie w drodze negocjacji, jednak rząd argentyński do nich nie przystąpił;
- 1. głęboko ubolewa nad krokami w kierunku protekcjonizmu, podejmowanymi przez wielu ważnych partnerów handlowych i inwestycyjnych UE, zwłaszcza przez kraje

MERCOSURU, w tym Argentynę; podkreśla swoje przekonanie, że właściwą reakcją na światowy kryzys gospodarczy i fiskalny jest utrzymanie otwartych rynków, oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie, by skorzystały z nadchodzącego szczytu G8 i ponownie podkreśliły zobowiązanie rozwiniętych gospodarek do utrzymania wolnych rynków;

2. odrzuca decyzję rządu Argentyny dotyczącą kontynuacji wywłaszczenia większości udziałów europejskiej spółki, ponieważ jest to decyzja niesprawiedliwa i arbitralna, z rodzaju konfiskacyjnych, co wiąże się z atakiem na swobodę przedsiębiorczości oraz zasadę pewności prawnej i pogarsza dla przedsiębiorstw unijnych klimat inwestycyjny w tym kraju;
3. wyraża głębokie zaniepokojenie obecną sytuacją, gdyż polega ona na niewypełnianiu zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych; ostrzega przed możliwymi negatywnymi skutkami, jakie tego typu działania implikują, takimi jak delokalizacja międzynarodowych inwestycji, potrzebnych dla rozwoju i wzrostu, czy negatywne skutki dla Argentyny w ramach wspólnoty międzynarodowej;

Handel i inwestycje w stosunkach UE-Argentyna

4. odnotowuje prowadzone negocjacje handlowe między UE i MERCOSUREM oraz sądzi, że dla pomyślnego wyniku takich negocjacji obie strony muszą wykazać się podejściem w duchu otwartości i wzajemnego zaufania;
5. żałuje, że Argentyna nie poszanowała tej zasady i wprowadziła określone środki ograniczające handel i inwestycje, co zaszkodziło przedsiębiorstwom unijnym;
6. wzywa Komisję, by zareagowała na te restrykcje, wykorzystując wszystkie odpowiednie narzędzia rozstrzygania sporów, dostępne w Światowej Organizacji Handlu, oraz by współpracowała z innymi krajami borykającymi się z podobnymi barierami dyskryminacyjnymi w handlu i inwestycjach;

YPF-Repsol

7. ubolewa nad jednostronną decyzją rządu Argentyny o zlekceważeniu rozwiązania negocjacyjnego i znacjonalizowaniu 51% YPF-Repsol;
8. przypomina o tradycyjnej przyjaźni między UE a Republiką Argentyny, z którą UE dzieli wspólne wartości i zasady, i nakłania władze Argentyny do przywrócenia klimatu dialogu i negocjacji jako najbardziej odpowiedniego sposobu na rozwiązanie tego sporu;
9. z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton, w którym potępiła działania rządu argentyńskiego i odwołanie posiedzenia Wspólnego Komitetu ds. Współpracy UE-Argentyna; wzywa komisarza De Guchta i wysoką przedstawiciel Ashton, by wykorzystali wszelkie dostępne środki dyplomatyczne, w tym negocjacje dotyczące układu o stowarzyszeniu i stosunki z partnerami Argentyny w MERCOSUR, w celu rozwiązania sprawy z ich partnerami argentyńskimi; wzywa Komisję i państwa członkowskie do ścisłej współpracy z ich partnerami na forach międzynarodowych takich jak G20 i WTO, by osiągnąć konsensus, który zaradzi działaniom rządu argentyńskiego;

Skutki dla polityki inwestycyjnej UE

10. ubolewa, że UE nie ma podpisanej z Argentyną umowy inwestycyjnej oraz że dwustronna umowa inwestycyjna z Hiszpanią jest odpowiednim mechanizmem dochodzenia roszczeń w sprawie YPF-Repsol;
11. jest zdania, że ta sprawa pokazuje, jak bardzo potrzebne są umowy inwestycyjne zawierane na szczeblu UE, które mogłyby wzmocnić pozycję negocjacyjną UE w takich sprawach na arenie globalnej; z tego względu wzywa Komisję, żeby przyspieszyła proces zawierania takich umów z krajami trzecimi;
12. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi państw członkowskich, rządowi i Kongresowi Republiki Argentyny oraz członkom Rady MERCOSUR.